

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Katona János ügyvéd (.....) által képviselt, felperes neve (felperes címe) felperesnek - az Albáné dr. Feldmayer Livia ügyvéd (.....) által képviselt, Magyar Államvasutak Zrt. (alperes címe) alperes ellen - közérdekű adat kiadása iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2008. június 17. napján kelt, 19.P.22.469/2008/3. szám alatti ítélete ellen, az alperes részéről 4. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Köteles az alperes 15 napon belül megfizetni a felperesnek 12.000 (Tizenkettőezer) Ft másodfokú perköltséget.

Az eljárás illetékmentessége folytán le nem rótt 24.000 (Huszonnégyezer) Ft fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével arra kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül bocsássa a felperes rendelkezésére aZrt. értékesítésére vonatkozóan az alperes és a elnevezésű külföldi gazdasági társasággal 2008. január 2-án létrejött szerződését.

Az alperest 20.000 Ft perköltség 15 napon belüli megfizetésére kötelezte a felperes javára; megállapította, hogy a le nem rótt 21.000 Ft kereseti illetéket az állam viseli.

Indokolásában ismertette, hogy a 2008. január 2. napján privatizációs szerződés jött létre az alperes kizárólagos tulajdonában állóZrt. Privatizációja vonatkozásában az alperes és a gazdasági társaság között. A felperesnek a szerződés rendelkezésére bocsátását kérő, 2008. február 14-i elektronikus levelére az alperes 2008. február 26-án írt válaszelevelében a kért adat közlését megtagadta. Indokolásul arra hivatkozott, hogy a szerződés csak a zárlati feltételek teljesítésével lesz hatályos, a folyamatban lévő ügyről az eddig közzétett információkon túlmenően nem áll módjában részleteket közölni. Közölte azt is, hogy a tranzakciót az osztrák és magyar versenyhatóságoknak is jóvá kell hagyniuk, ami 4-5 hónapot vehet igénybe, ezt követően kerülhet sor a zárásra és a vételár kifizetésére. Csatoltak egy összefoglalót a privatizáció háttéréről, ami azonban nem tartalmazta a kért szerződést.

A felperes keresetében a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény (Avtv.) alapján a privatizációs szerződés kiadására kérte kötelezni az alperest.

Az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában elsődlegesen azzal a kérdéssel foglalkozott az alperes védekezése alapján, hogy az alperesre kiterjed-e az Avtv. hatálya. Az Avtv. 1. § (1) és (2) bekezdése, valamint 2. § 4. és 5. pontja, valamint 19. § (1) bekezdése értelmezésével úgy foglalt állást, hogy az Avtv. rendelkezései az alperesre egyértelműen alkalmazhatóak, mivel az állami vagyonról szóló 2007. évi CVI. törvény és a vasúti közlekedésről szóló 2005. évi CXLI. törvény értelmében az alperes állami feladatot lát el a közösségi közlekedés szervezése tekintetében.

Nem fogadta el azt az alperesi érvelést sem, hogy a szerződés azért nem ismerhető meg, mert még nem hatályosult, mivel a hatályba lépéséhez az illetékes versenyhivatalok még nem adtak hozzájárulást. E tekintetben a felperesi jogi álláspontot osztotta, és kifejtette, hogy a szerződéskötés folyamata lezajlott, a Ptk. szabályai szerint a felek a jognyilatkozataikhoz a függő jogi helyzetben is kötve vannak. Rámutatott arra, hogy a ténylegesen létező adattömeg közérdekű jellege nem tehető függővé a szerződés későbbi hatályosulásának mikéntjétől.

Nem tekintette helytállónak az Avtv. 19. § (3) bekezdésére való alperesi hivatkozást sem, amely szerint a nemzetközi szerződésből eredő kötelezettség alapján minősített adat megismerése korlátozható. Az elsőfokú bíróság értelmezése szerint a felhívott jogszabályi rendelkezés nem nemzetközi magánjogi szerződésre, hanem államközi, állami szintű kötelezettségvállalásra vonatkozik, amelyről a jelen esetben nem volt szó.

Végül kitért az elsőfokú ítélet a külföldi szerződőpartnerre tekintettel fennálló titoktartási kötelezettségre vonatkozó alperesi védekezésre is. Kifejtette, hogy a bírói gyakorlat hasonló perekben úgy foglalt állást, hogy a magyar állami szervekkel, illetve közérdekű adatot kezelő szervekkel szerződő külföldieknek tudatában kell lenniük azzal, hogy a közérdekű adatok vonatkozásában, a nyilvánosságot illetően a magyar jogszabályok érvényesülnek. Rámutatott arra, hogy az Avtv. 19. § (6) bekezdése és a Ptk. 81. § (3) bekezdése alapján meghatározott körben érvényesülhet az üzleti titok, így bizonyos műszaki megoldások, gyártási folyamatok, munkaszervezési és logisztikai módszerek nyilvánossága korlátozható, de még ezekben az esetekben is figyelembe kell venni, élve az Avtv. 20. § (4) bekezdése szerinti felismerhetetlenné tétel lehetőségével, hogy a közérdekű adat megismerésének a lehetősége nem akadályozható.

Az alperes perköltség megfizetésére kötelezését a 32/2003.(VIII.22.)IM rendelet felhívásával, az illeték állam általi viselését a per - ltv. 57. § o) pontja szerinti - tárgyi az illetékmentességgel indokolta.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatása és a kereset elutasítása érdekében.

Fellebbezésében ismételten hangsúlyozta, hogy a szerződés az abban foglalt felfüggesztő feltétel miatt nem lépett hatályba. A tisztességtelen piaci magatartás és versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (Tpv.) rendelkezései szerint az összefonódásban résztvevő vállalkozásoknak a szerződés hatályba lépéséhez be kell szerezniük a versenyhatóság engedélyét. A vevő ennek megfelelően kérte a Gazdasági Versenyhivataltól az összefonódás engedélyezését, majd amikor kiderült, hogy az ügyben az Európai Unió Bizottsága is eljár, ezt a kérelmét visszavonta.

A Ptk. 215. § (1) bekezdésére alapított védekezését fenntartva kifejtette, hogy függő jogi helyzet alakult ki, a felperesnek a szerződés rendelkezésére bocsátására vonatkozó igényét idő előttinek kell tekinteni. Álláspontja szerint az alkotmányos társadalmi igény a valós helyzetet pontosan tükröző adatok közzétételére vonatkozik. A másodfokú tárgyaláson azt hangsúlyozta, hogy a kiadni kért szerződés mindaddig nem jön létre, amíg azt jóvá nem hagyják. Előadódhat olyan helyzet is, hogy a szerződés jóváhagyása érdekében annak valamely feltételét módosítani kell, tehát még a szerződés szövege sem végleges.

Vitatta továbbá az elsőfokú bíróság által a titoktartás körében kifejtetteket is, mert érvelése szerint a külföldi partner joggal bízhat a szerződésben kikötött titoktartás abszolút érvényesülésében. Rámutatott arra, hogy a szerződésről folyamatosan tájékoztatta a közvéleményt, és annak minden nyilvános, az üzleti titok körébe nem tartozó elemét részletesen és többszörösen megismertette.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta, annak helyes jogi indokaira tekintettel. Kiemelte: az adat közérdekű jellegén nem változtat, hogy a szerződés létrejött-e vagy sem, mert az alperes az állami vagyonnal való gazdálkodást a szerződés aláírásával befejezte.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást megfelelően állapította meg, helytállóan felhívott jogszabályok alapján érdemben helytállóan döntött. A másodfokú bíróság az ítélet részletesen kifejtett indokaival is teljes mértékben egyetértett.

Az alperes a másodfokú eljárásban csak megismételte a közvélemény folyamatos tájékoztatására és az üzleti titok védelmére vonatkozó korábbi előadását, és nem hivatkozott ezzel kapcsolatban olyan tényre, körülményre, vagy új jogi álláspontra, amelynek az elsőfokú bíróság ne adta volna megfelelő indokát, ezért ebben a vonatkozásban a másodfokú bíróság csak az elsőfokú ítélet helyes indokaira utal. Fellebbezésének részletes indokolását az alperes a Ptk. 215. § (1) bekezdésének első mondatában írt rendelkezés körében fejtette ki. Védekezését arra alapította,

hogy ha a szerződés létrejöttéhez harmadik személy beleegyezése vagy hatósági jóváhagyás szükséges, ennek megtörténtéig a szerződés nem jön létre.

A fellebbezésben foglaltakra kiemeli a másodfokú bíróság, hogy különbséget kell tenni a szerződés és a közérdekű adat létrejötte között. Ebben a jogvitában nem az a döntő, hogy a szerződés - kötelmi jogi értelemben - létrejött-e, vagy annak a hatálya csak később áll be, hanem az, hogy keletkezett-e olyan adat, amely az adatvédelmi jogszabályi rendelkezések szerint közérdekű adatnak minősül, s ezért nyilvánosságot igényel.

A felperes helytállóan érvelt azzal, hogy az alperes a szerződés szempontjából már „elvégezte” az állami vagyonnal gazdálkodást, és ez függetlenül attól, hogy a szerződést utóbb jóváhagyják-e vagy sem. Az alperes - azáltal, hogy a szerződés aláírása megtörtént - kifejezte az állami vagyon egyik elemének elemének, egyszemélyes részvénytársaságának jövőbeni sorsára vonatkozó akaratát. Ezzel a megállapodással létrejött az állami feladatot ellátó szerv kezelésében lévő, tevékenységére vonatkozó közérdekű adat, amelynek nyilvánosságát írja elő az Avtv. 19. §-a. Ettől különböző kérdés, hogy ez az akaratnyilatkozat olyan szerződésben fogalmazódott meg, amely még hatósági jóváhagyásra szorul. A közérdekű adatot hordozó szerződés létrejötte azonban kívül esik ennek a pernek a keretein. Mivel azonban a megállapodás aláírásával létrejött a közérdekű adat, megnyílt az annak megismerése iránti, az Avtv. 20. §-ában írt igény, tehát a felperes követelése nem idő előtti.

Erre a perre nincs kihatással, ha a későbbiekben az alperes egyes szerződési kikötések módosítására kényszerül, mert az újabb közérdekű adat lehet.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét - a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján, helyes indokaira tekintettel, helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező alperest megilleti a jogi képvisletével felmerült másodfokú perköltség. A Fővárosi Ítéltábla az ügyvédi munkadíjat a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése alapján, a 4/A. § szerint árával növelten, állapította meg.

Az eljárás az Itv. 57. § (1) bekezdés o) pontja értelmében illetékmentes volt, ezért a másodfokú illetéket az állam viseli.

Budapest 2008. november 18.

. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

. Fülöp Györgyi s.k.
előadó bíró

. Pullai Ágnes s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: